



DISCURS D'INVESTIDURA D'ÀNGEL ROS COM PAER EN CAP DE L'AJUNTAMENT DE LLEIDA

Lleida, 11 de juny de 2011

Membres de la Corporació Municipal, autoritats, senyores i senyors,

En primer lloc vull agrair la confiança que m'han dipositat els Paers del Grup Municipal Socialista que han permès la meva elecció com a Paer en Cap de Lleida.

Aquests vots dels Regidors i de les Regidores es deriven de la confiança que van dipositar els ciutadans i les ciutadanes en la llista municipal socialista que he tingut l'honor d'encapçalar.

A totes elles i a tots ells el meu agraïment per la confiança dipositada. Un agraïment que faig extensiu als quasi 140.000 lleidatans i lleidatanes sense cap exclusió, als que dedicaré la meva activitat els propers 4 anys, juntament amb els membres de l'equip de govern i, estic segur que també, dels Regidors de l'oposició.

També vull manifestar l'agraïment a la meva família que em dona el suport necessari per poder desenvolupar aquesta tasca de compromís amb la nostra ciutat.



Vull agrair també les paraules dels portaveus dels 3 grups amb representació en aquest Ajuntament: les del grup socialista al qual pertanyo i les dels dos partits de l'oposició, perquè estic convençut que també es fa ciutat des de la legítima oposició municipal.

La ciutat de Lleida ha canviat els darrers anys. S'ha fet més capital, ha progressat urbanísticament, ha crescut en els àmbits de l'educació, la cultura i la solidaritat i ha evolucionat cap a una major qualitat de vida per a tots els ciutadans i totes les ciutadanes, intentant que no hi hagi exclusions en el camí del progrés.

Lleida avui pesa més a Catalunya i a Espanya. I ha de ser objectiu del govern municipal que Lleida pesi més en la política, l'economia i la cultura a Catalunya.

Som referents més forts en diferents sectors econòmics, hem desenvolupat les nostres capacitats i el que és més important: avui les lleidatanes i els lleidatans creiem més en nosaltres mateixos.

Però el marc econòmic ha canviat en els darrers 4 anys. I aquests canvis que afecten el nostre entorn tenen efectes que, en molts dels cassos, són negatius pels nostres conciutadans.

M'heu sentit dir moltes vegades (i és cert) que Lleida té l'índex d'atur més baix de Catalunya i un dels més baixos d'Espanya. Però tot i així és massa atur.

La nostra societat ofereix educació als nostres joves però ells tenen menys possibilitats efectives de progrés i de treball que les que van poder gaudir els seus pares.

Hem dit i hem sentit dir en els darrers 50 anys que som a l'estat del benestar, al món desenvolupat econòmicament, a l'Europa que progressa. Però



recentment veiem seriosos riscos per mantenir aquest estat del benestar i el progrés sostingut. O millor dit: una forma de progrés sostinguda indefinidament.

Hi ha moltes famílies que pateixen (i molt) per pagar les seves hipoteques a final de mes. Hi ha famílies que ho passen malament. Hi ha moltes famílies i moltes petites empreses que tenen seriosos problemes per equilibrar el seu pressupost mensual.

Som a l'Europa del benestar en ple segle XXI però tenim persones sense sostre i persones excloses del progrés.

Tenim accés universal a l'educació però hem de parlar de fracàs i d'absentisme escolar massa sovint.

Tenim accés a les tecnologies i als equipaments però encara hem de parlar massa vegades de barreres i d'exclusions.

Aquest és el marc en què ens movem: un món en canvi, un context econòmic difícil i uns riscos socials importants.

Segur que els moviments que hem vist aquests dies en les places de tot el país tenen molt a veure amb aquesta realitat, i molt especialment la realitat que fa referència als joves.

Hem de prendre nota de les seves queixes i reivindicacions, i sobretot, hem de treballar per millorar la situació general.

Aquesta és la nostra realitat: una ciutat que progressa però, que al mateix temps, té problemes i reptes de futur.



I vostès, avui, m'acaben de confiar una de les tasques més il·lusionants que se li pot oferir a algú amb interès per la política: atorgar-li la responsabilitat de dirigir el govern de la seva ciutat. He acceptat aquest repte i els hi agraeixo aquest honor!!!

Els hi diré quin serà l'objectiu bàsic d'aquest govern municipal. És un i només un: que l'entorn econòmic difícil no afecti al progrés social.

Els temps difícils són temps de Política. De Política amb majúscules. Política que estableix prioritats, que activa i escolta a la societat civil, que genera projectes de futur. Política basada en ideals, en educació i en valors.

Per això, en aquest context difícil veig amb optimisme el nostre futur!

Si en aquests darrers anys de dificultat la nostra ciutat ha estat capaç de progressar, estic plenament convençut que sortirà reforçada en els propers anys.

Aquesta és, precisament, la nostra principal tasca des del govern municipal: assegurar el progrés, mantenir la cohesió social i sortir reforçats i sense exclusions de l'actual situació econòmica.

Molts pensen que arriba un moment màgic en què les crisis econòmiques acaben. I no és així: les crisis –sigui en una empresa, en una ciutat o en un país- les hem d'acabar perquè no s'acaben soles. Les crisis les hem d'acabar amb el nostre esforç.

Per tant, la nostra prioritat com a govern municipal serà la crear les condicions necessàries pel progrés econòmic i social.



Amb l'educació com el primer factor de progrés i d'accés a l'ocupació: Educació des de l'Escola Bressol a la Formació Professional i la Universitat, passant per tota la formació continuada, la formació ocupacional i els programes d'integració i d'ajut a les persones amb riscos d'exclusió.

Amb la cultura, entesa aquesta no només com un factor identitari i de desenvolupament personal sinó com a sector industrial de futur.

Amb la cohesió social i l'atenció a les persones com a indicador de maduresa i desenvolupament dels nostres valors però també com l'únic marc en el qual es pot generar atracció empresarial i, consegüentment, riquesa i ocupació.

També seran prioritats del govern municipal la millora i el manteniment de l'espai públic: els carrers, les places i els equipaments, així com la millora de la qualitat dels serveis municipals.

L'espai públic té una dimensió física a la qual acabo de fer al·lusió però també té una dimensió moral. La dignitat de l'espai públic, la seguretat en el mateix, la cultura de drets i de deures de tots i totes i per a tothom, i la diferenciació clara entre els valors de la nostra societat i les aportacions culturals, són principis pels quals vetllarà aquest govern municipal.

I una Lleida de progrés no és tasca només dels 27 Regidors i Regidores de la Paeria, als qui sí els correspon liderar-lo: és tasca de tots els lleidatans i totes les lleidatanes.

Ens cal, per això, la projecció externa de Lleida, la col·laboració institucional amb els altres governs i administracions del país i de l'Estat. Perquè la col·laboració entre administracions i la lleialtat institucional seran guia d'aquest govern municipal.



Però sobretot ens cal i requerim la voluntat de progrés de tota la societat civil de Lleida: de les entitats del nostre ric teixit associatiu, de les empreses, dels sindicats i de les corporacions públiques i privades.

Haurem de dialogar i garantir l'existència i l'ús dels canals de comunicació i participació per fer possible que el progrés sigui cosa de tots i de totes.

Hem d'avançar també en la col·laboració supramunicipal amb el conjunt de les ciutats i pobles de les Terres de Lleida: fent realitat projectes ja endegats -com GlobalLleida- i aquells altres que desenvoluparem pel progrés de la Catalunya Interior i que liderarem des de la nostra ciutat.

Els propers anys hem de rendibilitzar econòmica i socialment els equipaments que hem construït i les infraestructures que els diferents governs hem fet realitat al nostre territori.

Si l'Alta Velocitat ja ha donat mostra de les seves capacitats, és el moment de potenciar en els propers anys el nostre aeroport i també millorar les comunicacions per carretera i ferrocarril. Totes elles són infraestructures que han de fer de Lleida un centre emergent per l'atracció d'inversions al nostre país.

Els propers anys són també anys pel desenvolupament industrial: en el sòl industrial que estem preparant i en el sòl del coneixement que conforma el Turó de Gardeny.

I també són anys per fer possible un major desenvolupament comercial: un desenvolupament que ha de fer de Lleida una ciutat més atractiva pel nostre àmbit territorial que abasta l'interior de Catalunya i una part d'Aragó.



Acabo.

En els propers anys Lleida ha de créixer. O, millor dit: ha de desenvolupar les seves capacitats. Perquè creixement i desenvolupament no són sinònims.

Hem de progressar en activitat econòmica, en ocupació, en qualitat de serveis, en educació i en cultura. Però tot això ho farem amb cura dels valors que ens identifiquen com a societat i com a ciutat, i amb el manteniment de la cohesió social i la convivència. En altres paraules: amb la garantia de progrés per a tothom sense exclusions.

En els propers anys, Lleida ha de ser font de progrés pels nostres ciutadans i ha de se un dels motors de progrés pel conjunt de Catalunya.

Fa quatre 4 vaig acabar el meu discurs de presa de possessió amb uns versos de Martí Pol que feien referència al futur que ja estem construint.

El darrer Ple Municipal d'aquest mandat –un mandat marcat pel Centenari de Màrius Torres- el vaig acabar amb els versos de la ciutat llunyana del nostre poeta universal.

Permeteu-me que avui acabi amb una frase del President Maragall pronunciada en aquest mateix Saló de Plens l'any 2007. Va dir:

“La ciutat no era un referent, sinó gairebé un accident geogràfic. Avui, en canvi, Lleida no és solament un referent metropolità de la Catalunya interior, sinó que també ho és d'una Euroregió emergent que enllaça Catalunya, Espanya i Europa. És el moment de mirar endavant”.



Va dir el President. I jo penso que “ciutat emergent” és ciutat jove, ciutat amb força i, al mateix temps, ciutat amb història i amb valors.

Segurament, quan el President va pronunciar aquella frase tenia en la seva memòria el poema del seu avi Joan Maragall -de qui enguany celebrem el centenari- qui va escriure:

*“Alegra’t, oh ciutat
Que avui a tu ha vingut
una nova joventut”*

Moltes gràcies!

Àngel Ros Domingo